

KO JE KO

Mileta Aćimović Ivkov (1966, Bogatić), diplomirao i magistrirao srpsku književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu. Piše poeziju, esejistiku i književnu kritiku. Objavio je zbirku poezije *Dno* (1995), za koju je dobio „Brankovu nagradu“. Dobitnik je i nagrade „Milan Bogdanović“ za književnu kritiku. Živi u Beogradu.

Milen Alempijević (1965, Čačak), radi kao urednik filmskog i video programa u čačanskom Domu kulture i kao izvršni direktor međunarodnog festivala animacije „Animanima“. Autor je nekoliko knjiga pesama i pripovedaka. Noviji naslovi: *Sreća okupanog čoveka*, priče (2005); *Utopijice*, poezija (2007). Živi u Čačku.

Dragana Belesljin (1975, Novi Sad) magistrirala je na Odeku za srpsku književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Kritičke i književno-istorijske tekstove objavljuje u periodici. Živi u Novom Sadu.

Igor Cvijanović (1979, Tuzla), završio je osnovne i magistarske studije Engleskog jezika i književnosti na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Bavi se prevodnjem i radi kao predavač u centru za strane jezike „Lingva“ u Novom Sadu.

Marjan Čakarević (1978), diplomirao je i završio master studije iz srpske i svetske književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu. Objavljene knjige poezije: *Isečci* (1997) i *Paragraf* (1999). Piše i književnu kritiku i esejistiku. Objavljivao u domaćim i regionalnim časopisima. Živi u Beogradu.

Pol de Man (*Paul de Man*, 1919. Antwerpen, Belgija – 1983. Nju Hejven, SAD), književni teoretičar, kritičar i filozof. Predavao, između ostalog, uporednu književnost na Jellu. Značajan pre svega po dekonstruktivističkom tumačenju književnih i filozofskih tekstova, najčešće iz perioda engleske i nemačke romantike – Vordsvorta, Kitsa, Ničea, Kanta, Hegela, Rilkea, Helderlina, Benjamina itd. Nakon

njegove smrti je otkriveno da je za vreme Drugog svetskog rata objavljivao antisemitističke tekstove u kolaboracionističkim belgijskim novinama *Le Soil*, što je u naučnoj javnosti izazvalo kontroverze u vezi sa njim i dekonstruktivizmom uopšte. Njegovi radovi su sakupljeni i priređeni u sledećim knjigama: *Allegories of Reading: Figural Language in Rousseau, Nietzsche, Rilke, and Proust* (1979), *Blindness and Insight: Essays in the Rhetoric of Contemporary Criticism* (1983), *The Rhetoric of Romanticism*, (1984), *The Resistance to Theory* (1986), *Wartime Journalism* (1988), *Critical Writings: 1953-1978* (1989), *Romanticism and Contemporary Criticism: The Gauss Seminar and Other Papers* (1993), *Aesthetic Ideology* (1996). Na srpskom jeziku objavljen je izbor njegovih tekstova pod nazivom *Problemi moderne kritike* („Nolit“, 1975).

Zoran Đerić (1960, Bačko Dobro Polje), književnik i prevodilac, direktor Pozorišta mladih u Novom Sadu, docent na Akademiji umjetnosti u Banjaluci. Objavio je sledeće knjige: poezija – *Talog* (1983), *Zglob* (1985), *Unutrašnja obeležja* (1990), *Odušak* (1993), *Az bo vide: azbučne molitve* (2002), *Nataloženo* (izabrane i nove pesme, 2007); *Sestra: knjiga o incestu* (1992); *More i mramorje: dnevnik putovanja po Apuliji* (2000); književna kritika i esejistika – *Vatreno krštenje* (1995), *Andeli nostalgije. Poezija Danila Kiša i Vladimira Nabokova* (2000), *Danilo Kiš: ruža-pesnik* (2001), *Pesnik i njegova senka* (2005), *Stvaranje modernog svijeta: (1450-1878)* (sa D. Gavrilovićem i Z. Josićem, 2005), *Nezasićenje: poljska dramaturgija XX veka* (2006), *Sa Istoka na Zapad: slovenska književna emigracija u XX veku* (2007), *Dom i bezdomnost u poeziji XX veka: na primerima ruskih, poljskih i srpskih emigrantskih pesnika* (2007), *Istorija Vitolda Gombroviča: knjiga o predstavi* (2008), *Testosteron. Nova poljska dramaturgija* (2008), *Poetika srpskog filma: Srpski pisci o filmu, 1908-2008* (2009). Priredio je i preveo više knjiga. Živi u Novom Sadu.

Milan Đorđević (1954, Beograd). Piše poeziju, prozu i eseje, prevodi sa engleskog i slovenačkog.

Knjige pesama: *Sa obe strane kože* (1979), *Muva i druge pesme* (1986), *Mumija* (1990), *Ćilibar i vrt* (1990), *Pustinja* (1995), *Čiste boje* (2002), *Crna pomorandža* (2004), *Pjesme* (izbor, 2006), *Vatra u bašti* (izbor, 2007) i *Radost* (2008). Knjige priča: *Glib i vedrina* (pod pseudonimom Milan Novkov, 1997), *Slepa ulica* (2002) i *Majmun* (2006). Knjiga tekstova i eseja: *Cveće i džungla* (2000). Dobitnik je više nagrada, između ostalih, Zmajeve, Disove i nagrade „Vasko Popa“. Živi u Beogradu.

Dubravka Đurić (1961, Dubrovnik), feministička pesnikinja i teoretičarka. Diplomirala je i magistrirala na grupi za Opštu književnost i teoriju književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu, doktorirala na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Bavi se teorijom kulture, teorijom medija, teorijom moderne i postmoderne poezije, teorijom roda, umetničkim i pesničkim performansom. U statusu predavačice ili gosta predavača držala predavanja u Centru za ženske studije, na AOM-u, Fakultetu političkih nauka, Fakultetu dramskih umetnosti, kao i na fakultetima u SUNY-Bafalo i UCSD, San Dijego, u Ljubljani i Kopru. Priredila i prevela niz teorijskih temata u časopisima iz oblasti teorije poezije i teorije umetnosti. Jedna je od osnivačica i urednica časopisa „ProFemina“. U Asocijaciji za žensku inicijativu pokrenula Ažinovu školu poezije i teorije. Zbirke poezije: *Priroda meseca, priroda žene* (1989), *Knjiga brojeva* (1994), *Klopke* (1995), *All-Over: izabrane i nove pesme sa esejima koji određuju fazu moje poezije od 1996-2004* (2004). Objavila je brojne kritike i studije o poeziji, umetnosti i plesu, kao i knjige *Jezik, poezija, postmodernizam* (2001), *Govor druge* (2006), kourednica je antologije tekstova *Impossible Histories – Historical Avant-Gardes, Neo-Avant-Gardes, Post-Avant-Gardes in Yugoslavia 1918-1991* (2003). Živi u Beogradu.

Tijana Gojić (1977, Zagreb), studirala engleski jezik i književnost i ruski jezik i književnost na Filozofskom fakultetu u Zagrebu. Bavi se prevodjenjem i radi kao predavač u centru za strane jezike u Zagrebu. Objavljivala na „Knjigomatu“.

Aleksandar Genis (Александр Александрович Генис, 1953, Rjazanj, Rusija), od ranog detinjstva živi u Rigi, gde je diplomirao rusistiku. Kao sasvim mlad, 1977. godine, dospeva u Ameriku, i tu se profesionalno formira kao književni kritičar i esejista, baveći se poslovima uređivanja publikacija na ruskom

jeziku i vodeći kulturnu rubriku ruskog radija. U okrilje otadžbinskih medija vraća se kao originalan stvaralac i uticajan arbitar širokog spektra književnih i kulturnih pojava. Godine 1993. bio je član žirija Bukerovog fonda za najbolji ruski roman. U koautorstvu sa Petrom Vajlom objavio je šest knjiga: *Izgubljeni raj* (1983), *Ruska kuhinja u izgnanstvu* (1987), *Amerikana* (1992), *Savremena ruska proza* (1978) i *Maternji jezik* (1990). Od 1990. godine piše bez koautora i objavljuje sledeće knjige: *Američka azbuka* (1994; srp. prevod „Geopoetika“, 1999), *Crveni hleb, Kulinarski aspekti sovjetske civilizacije* (1995; srp. prevod „Geopoetika“, 1999), *Kula vavilonska, Umetnost vremena sadašnjeg* (1996; srp. prevod „Geopoetika“, 2002), *Deset razgovora o novoj ruskoj književnosti* (1997), *Tama i tišina, Umetnost oduzimanja* (1998; srp. prevod „Geopoetika“, 2000), *Dovlatov i okolina, Filološki roman* (1999; srp. prevod „Geopoetika“, 2000), *Ivan Petrović je umro* (1999), *Koloplet* (2002), *Pejzaži* (2002). Pored navedenih, na srpskom jeziku su objavljene još tri knjige njegovih izabranih eseja u izdanju „Geopoetike“: *Vesti iz Edena* (2003), *Stočiću, postavi se* (2004) i *Hrana, krv i tlo* (2009). Prevođen je na engleski, japanski, nemački, francuski, italijanski, srpski, mađarski, letonski i druge jezike. Živi u Njujorku.

Ana Gvozdrenović (1977, Kraljevo), diplomirala je i magistrirala na Filološkom fakultetu u Beogradu. Radi kao urednica u Izdavačkoj delatnosti narodne biblioteke „Stefan Prvovenčani“ u Kraljevu.

Dragan Jankov (1961, Novi Sad), diplomirao je slikarstvo na Akademiji umetnosti u Novom Sadu. Član je SULUV-a od 1988. godine, a IAA AIAP UNE-SCO od 1990. godine. Imao je preko dvadeset samostalnih izložbi u zemlji i inostranstvu (Trogir, Novi Sad, Beograd, Zrenjanin, Pariz, Dortmund...). Dobio je nekoliko nagrada za svoje stvaralaštvo. Živi u Novom Sadu.

Saša Jelenković (1964, Zaječar), diplomirao je na grupi za opštu književnost i teoriju književnosti na Filološkom fakultetu u Beogradu. Bio je urednik za poeziju u „Književnoj reči“ i „Reči“, i sekretar redakcija u časopisima „Istočnik“ i „Poezija“ od 1992. do 1999. godine. Objavio je knjige pesama *Neprijatna geometrija* (1992), *Ono što ostaje* (1993), *Heruvimske tajne* (1994), *Kraljevska objašnjenja* (1998), *Knjiga o srcu* (2002), *Elpenorova pisma* (2003), *Elpenorovo buđenje* (2004) i *Elpenori* (2006). Dobitnik

je književnih nagrada „Matičev šal“, „Milan Rakić“ i „Vasko Popa“, kao i stipendije iz Fonda „Borislav Pekić“ za 2005. godinu. Pesme su mu prevedene na engleski, nemački, francuski, italijanski, rumunski, kineski, slovenački i objavljivane u inostranim časopisima i antologijama. Živi i radi u Zaječaru kao direktor Matične biblioteke „Svetozar Marković“.

Renate Lahman (*Renate Lachmann*, 1936), nemačka teoretičarka književnosti, slavista i profesorica. Studirala je slovensku i istočnoevropsku istoriju na univerzitetima u Kelnu i Berlinu. Doktorirala je 1964. godine na Univerzitetu u Kelnu, napisavši monografiju *Slavische Rhetoriken und Poetiken des 17. und 18. Jahrhunderts*. Tokom sedamdesetih predavala je na Odseku za slavistiku Ruskog univerziteta, a od 1978. do 2001. bila je šefica katedre za književnost i slavističke studije u Konstanci. Kao gost-predavač boravila je na Jeju, u Tel Avivu, Stokholmu, Pragu, Moskvi... Objavljene knjige: *Ignjat Djordjic. Eine stilistische Untersuchung zum slavischen Barock* (1964), *Dialogizität: Theorie und Geschichte der Literatur und der Schönen Künste* (1982), *Gedächtnis und Literatur: Intertextualität in der russischen Moderne* (1990), *Gedächtniskunst. Raum - Bild - Schrift. Studien zur Mnemotechnik* (sa A. Haverkampom, 1991), *Memoria – Vergessen und Erinnern* (sa A. Haverkampom, 1993), *Die Zerstörung der schönen Rede. Rhetorische Tradition und Konzepte des Poetischen* (1994), *Erzählte Phantastik. Zu Geschichte und Semantik des Phantastischen in der Literatur* (2002), *Rhetorik als kulturelle Praxis* (sa Rikardom Nikolosijem i Suzan Stretling, 2008).

Boris Lazić (1967, Pariz), objavio je putopise *Beleške o Arkadiji* (2000) i *Turski divan* (2005), roman *Gubilište* (pod pseudonimom Dimitrije Požarev, 2007), kao i sledeće pesničke zbirke: *Posrnuće* (1994), *Okeanija* (1997), *Strašna muzika o beskraj* (sa Goranom Stojanovićem, 1999), *Psalmi inovernog* (2002) i *Pesme lutanja i sete* (2008). Radi kao viši lektor za srpski jezik na Univerzitetu Pariz IV Sorbona. Prevodi sa francuskog i engleskog jezika. Živi u Parizu.

Arijana Luburić-Cvijanović (1977, Novi Sad), magistrirala je na Odseku za anglistiku na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, gde radi kao asistent na nekoliko predmeta iz engleske i američke književnosti. Objavila je studiju o elementima fantastike u prozi Salmana Ruždija pod nazivom *Ruždi i more priča* (2007). Živi u Novom Sadu.

Saša Knežević (1971, Sarajevo), diplomirao je i magistrirao na Odseku za srpsku književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu, a doktorirao na Filozofskom fakultetu Univerziteta u Istočnom Sarajevu, gde radi kao docent za Istoriju srpske književnosti. Objavio je roman *Jadni moj Marko* (2004). Živi u Palama.

Ana Kiš (1981, Novi Sad), apsolvant je na Odseku za nemački jezik i književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Radila je kao honorarni prevodilac, lektor i korektor u izdavačkoj kući za decu i mlade „Ružno pače“ (Novi Sad), a trenutno je zaposlena kao privatni predavač i prevodilac sa nemačkog i engleskog. Živi u Novom Sadu.

Vladimir Kopicl (1949, Đeneral Janković), diplomirao je na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Bavi se konceptualnom umetnošću i poezijom. Knjige poezije: *Aer* (1978), *Parafraze puta* (1980), *Gladni lavovi* (1985), *Vapaji & konstrukcije* (1986), *Pitanje poze* (1992), *Prikaze* (nove i izabrane kratke pesme, 1995), *Klisurine* (2002), *Pesme smrti i rasonode* (izabrane i nove pesme, 2002), *Smernice* (2006), *Promašaji* (2008) i *Sovin izbor* (izabrane pesme, 2008). Knjige eseja: *Mehanički patak, digitalna patka* (2003) i *Prizori iz nevidljivog* (2006). Sastavio je i preveo antologije: *Trip – vodič kroz savremenu američku poeziju* (1983) i *Novi pesnički poredak – antologija novije američke poezije* (2001). Priredio zbornike tekstova: *Telo umetnika kao subjekt i objekt umetnosti* (1972), *Vrata panike – telo, društvo i umetnost u mreži tehnološke derealizacije* (2005), *Milenijumski citati* (2005) i *Tehnoskepticizam* (2007). Dobitnik je više nagrada, između ostalih Brankove, Sterijine, Disove... Živi u Novom Sadu.

Tanja Kragujević (1946, Senta), diplomirala je i magistrirala na Filološkom fakultetu u Beogradu, na grupi za Opštu književnost sa teorijom književnosti. Objavila je osamnaest knjiga poezije i sedam knjiga esejističkih i književno-kritičkih tekstova. Zastupljena je u više antologija savremene srpske poezije u zemlji i inostranstvu. Pesme su joj prevedene na engleski, nemački, španski, mađarski, holandski, bugarski, makedonski, slovenački, ruski, beloruski i esperanto. Više od petnaest godina bavila se izdavačkim radom. Dobitnica je značajnih domaćih priznanja. Živi u Zemunu.

Čedomir Ljubičić (1968, Beograd), piše poeziju, prozu i književnu kritiku. Objavio je sledeće knjige:

poezija – *Benzinska draperija* (1994), *Ideolog svetlosti* (1997), *Neronove šibice* (2003), *Ponoćni izveštaji* (2006) i *Prasak malih misli* (2009); romani – *Pošast u gostinskoj sobi* (2002), *Iguanopolis* (2005) i *Dijalog sa horizontom* (2008); knjiga priča *Krvni pritisak i tanga gačice* (2007). Živi i radi u Beogradu.

Alberto Mangel (*Alberto Manguel*, 1948, Buenos Ajres), državljanin je Kanade, a trenutno živi u Francuskoj. Detinjstvo je proveo u Izraelu, gde mu je otac službovao kao argentinski ambasador, a potom je pohađao školu u Argentini. U Evropu odlazi 1968. i nekoliko narednih godina, sa izuzetkom jedne godine provedene ponovo u Buenos Ajresu kada je radio kao novinar lista *La Nación*, živeo je u Španiji, Francuskoj, Engleskoj i Italiji, zarađujući povremeno kao čitač tekstova za različite izdavačke kuće. Sredinom sedamdesetih godina proteklog veka prihvatio je ponudu da radi kao pomoćnik urednika za "Les Editions du Pacifique", izdavačku kuću na Tahitiju. Po objavljivanju *Rečnika izmišljenih mesta* (*The Dictionary of Imaginary Places*, napisanog u saradnji sa Đanijem Gvadalupijem), 1982, preselio se u Kanadu. Priredio je preko deset antologija kratkih priča sa najrazličitijim temama, od fantastičnih do erotskih, i napisao nekoliko knjiga kako lepe književnosti tako i stručnih: među ostalima knjigu *A History of Reading* (1996; srp. prevod *Istorija čitanja*, „Svetovi“, 2005), za koju je dobio francusku nagradu "Prix Médicis", prevedenu na trideset dva jezika i u *Tajmsovom književnom dodatku* svrstanu među knjige godine, potom knjigu eseja *Into the Looking-Glass Wood: Essays on Words and the World* (1998), *Reading Pictures* (2000), *With Borges* (2004; srp. prevod *Sa Borhesom*, „Geopoetika“, 2005), *The Library at Night* (2006; srp. prevod *Biblioteka noću*, „Geopoetika“, 2008), *The City of Words* (2007) i romane *News from a Foreign Country Came* (1991), *Stevenson Under the Palm Trees* (2003; srp. prevod *Stevenson pod palmama*, „Geopoetika“, 2006), *El regreso* (2005), *Un amant très vétilleux* (2006), *Todos los hombres son mentirosos* (2008). Redovno piše za novine i časopise širom sveta. Dobitnik je više značajnih nagrada i mnogobrojnih priznanja, među kojima je i Gugenhajmova stipendija. U Francuskoj mu je dodeljena titula "Ordre des Arts et des Lettres", a na PROSEFEST-u 2008. u Novom Sadu nagrada „Milovan Vidaković“.

Kazimir Maljevič (*Казимир Северинович Малевич*, 1878, Kijev, Ukrajina – 1935, Sankt Peterburg,

Rusija), ruski slikar i teoretičar umetnosti, pionir geometrijske apstraktne forme i jedan od najvažnijih članova ruske avangarde. Predstavnik je ruskog konstruktivizma i suprematizma, a bio je pod uticajem francuskog neoimpresionizma, fovizma i kubizma. Studirao je crtanje u Kijevu od 1895. do 1896. U Moskvu se preselio 1904. Studirao je na Moskovskoj školi za slikanje, skulpturu i arhitekturu od 1904. do 1910, a i u ateljeu Fedora Rerberga. Sude luje 1911. zajedno sa Vladimirom Tatlinom na drugoj izložbi grupe *Savez mladih* u Sankt Peterburgu. Na trećoj izložbi učestvuje 1912. Izlaže 1914. u Parizu u Salonu nezavisnih zajedno sa Aleksandrom Arhipenkom, Sonjom Delonaj, Aleksandrom Eksterom i Vadimom Melerom. Tokom 1915. publikuje manifest *Od kubizma do suprematizma*, a od 1915. do 1916. radi sa drugim suprematističkim umetnicima u jednom selu. Sudeluje u Moskvi 1916–1917. na izložbama grupe u kojoj su Natan Altman, David Burljuk i A. Ekster. Posle ranih eksperimenata sa različitim modernističkim stilovima, uključujući kubizam i futurizam, Maljevič je započeo rad na apstraktnim, neobjektnim uzorcima i osniva pokret koji je dobio ime suprematizam. Najčuveniji primeri suprematizma su *Crni kvadrat* (1915) i *Belo na belom* (1918). Bio je član komisije za zaštitu spomenika (1918–1919). Predavao je na Vitebskoj praktičnoj umetničkoj školi (1919–1922), na Lenjingradskoj umetničkoj akademiji (1922–1927), na Kijevskom umetničkom institutu (1927–1929) i ponovo u Lenjingradu 1930. Putuje 1927. u Varšavu, pa onda u Nemačku na retrospektivu njegovih dela. Ta retrospektiva mu je donela svetsku slavu. Tada je uspeo da ostavi većinu svojih dela na Zapadu, što je pomoglo da se ta dela očuvaju, za razliku od onih koja su ostala u Sovjetskom Savezu. Staljinistički režim je vremenom promenio svoj odnos prema umetnosti i počeo je proganjati „modernističku buržoasku umetnost“. Mnoga Maljevičeva dela su konfiskovali ili uništili, a Maljevič umire 1935. u Lenjingradu u bedi.

Nataša Milanov (1986), apsolvantkinja germanistike na Filološkom fakultetu u Beogradu. Prevodi sa nemačkog i engleskog.

Milijana Milanović (1980, Novi Sad), diplomirala je srpsku književnost i jezik na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Pored proze i poezije, piše književnu kritiku i ogleda. Objavljivala je u dnevnim novinama i periodici. Živi u Banatskom Karlovcu.

Nebojša Milenković (1971), istoričar i teoretičar umetnosti. Diplomirao na Odeljenju za istoriju umetnosti Filozofskog fakulteta u Beogradu. Zaposlen kao kustos u Muzeju savremene umetnosti Vojvodine. Kustos više desetina autorskih i tri retrospektivne izložbe. Objavio je sledeće knjige: *Ich bin Künstler Slavko Matković* (monografija, 2005), *Szombathy art* (2006), *Zvezda i njena senka – Ikono-grafske predstave zvezde petokrake u umetnosti socijalističkog i postsocijalističkog društva (Ideologije, utopije, simulakrumi slobode 1945 – 2005)* (studija, 2006), *Vladimir Kopicl. Ništa još nije ovde, ali neki oblik već može da mu odgovara*, (monografija, 2007). Za izložbeni projekat *Szombathy art* dobitnik je Nagrade Društva istoričara umetnosti Srbije za najbolju autorsku izložbu u SCG za 2005. godinu. Član je Međunarodnog udruženja likovnih kritičara AICA. Bavi se i književnošću. Živi u Novom Sadu.

Jelena Milinković (1981, Beograd), diplomirala i masterirala srpsko-svetsku književnost na Filološkom fakultetu u Beogradu, gde je trenutno na post-diplomskim studijama. Tokom studija obnovila i uređivala „Znak“ – književni časopis studenata beogradskog Filološkog fakulteta. Objavljuje u periodici. Živi u Zemunu.

Snežana Milojević (1969, Prokuplje), radi kao profesorka srpskog jezika i književnosti u Tehničkoj školi u Prokuplju. Objavila je knjigu eseja *Meditativna proza Ive Andrića* (2008). Priče, putopise i eseje objavljuje u periodici. Živi u Prokuplju.

Milica Mirković (1980, Kikinda), magistrirala je na Odseku za srpsku književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu. Piše ogleda iz istorije književnosti i književnu kritiku. Objavljuje u periodici. Živi u Novom Sadu.

Melina Panaotović (Novi Sad, 1974), diplomirala je na Odseku za slavistiku Filozofskog fakulteta u Novom Sadu, na kom je i zaposlena kao asistent na predmetima Ruska književnost 19. i 20. veka. Bavi se književnom recepcijom, prevodjenjem, ruskom avangardom. Prevodi savremenu rusku prozu (Aleksaj Ivanov, Igor Jarkevič, Evgenije Griškovac, Mihail Šiškin, Tatjana Tolstoj...). Živi u Novom Sadu.

Mirjana Petrović (1976, Talin, Estonija), završila je Filološki fakultet u Beogradu, grupu za ruski jezik i književnost. Kratko vreme radila je na Filološkom

fakultetu kao asistent-pripravnik na Katedri slavistike, zatim u Narodnoj biblioteci Srbije, trenutno radi kao prevodilac za ruski jezik. Objavila zbirku poezije *Palimpsest* (2007). Živi u Beogradu.

Harold Pinter (1930-2008, London), engleski književnik, urednik, pesnik i politički aktivista. Napisao je dvadeset dela, dvadeset jedan scenario i režirao je dvadeset sedam pozorišnih produkcija. Dobitnik je Šekspirove nagrade za književnost (Hamburg), Evropske nagrade za književnost (Beč), Pirandelove nagrade, Dejvid Koen britanske nagrade za književnost i Molijerove nagrade za životno delo. Nobelovu nagradu za književnost dobio je 2005. godine. Objavio je sledeće knjige proze: *Kullus* (1949), *The Dwarfs* (1952-56), *Latest Reports from the Stock Exchange* (1953), *The Black and White* (1954-55), *The Examination* (1955), *Tea Party* (1963), *The Coast* (1975), *Problem* (1976), *Lola* (1977), *Short Story* (1995), *Girls* (1995), *Sorry About This* (1999), *God's District* (1997), *Tess* (2000), *Voices in the Tunnel* (2001), kao i knjigu poezije *War* (2003). Na srpskom jeziku su, između ostalih, objavljene Pinterove knjige: *Pet drama* („Nolite“, 1982), *Nove drame: 1981-1993* („Lapis“, 1995), *Izabrane nove drame* („Istar“, 2002), *Razni glasovi: proza, poezija, politika: 1948-1998* („Svetovi“, 2002), *Mesečina i druge drame* („Narodna knjiga“, 2005).

Ivan Radenković (1977, Bor), završio je studije filozofije u Novom Sadu. Trenutno je na master studijama filozofije. Član je kluba studenata i studentkinja filozofije „Gerusija“. Bio je učesnik performersko-poetskog programa *LILITiranje* (izvođenje poezije pesnikinja). Pesme su mu objavljene u zborniku poezije *Nešto je u igri* (2009). Objavljuje po periodici. Bavi se muzikom i multimedijom. Živi u Novom Sadu.

Saša Radonjić (1964, Travnik), završio je studije književnosti na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Objavio je četiri knjige poezije, kao i romane *Priručnik za pauna* (1993), *Traktat o šeširima* (1995), *Tri ukradena romana* (1999), *Klub ljubitelja smene 8* (2008), te knjigu priča *Severno od romana* (2002). Dobitnik je nagrade „Pečat varoši sremskokarlovačke“. Živi u Novom Sadu.

Adnan Repeša (1978, Mostar), diplomirao je pedagogiju u Mostaru. Piše kratke priče. Objavljuje u periodici. Živi u Mostaru.

Salman Ruždi (*Ahmed Salman Rushdie*, 1947, Bombaj, Indija), angloindijski romanopisac i esejista. Njegov prepoznatljivi književni stil kritičari najčešće nazivaju magičnim realizmom. Povezanosti, rascepi i migracije između Istoka i Zapada predstavljaju dominantnu temu njegovog stvaralaštva. Kako zbog svojih literarnih dostignuća tako i zbog brojnih kontrametri i skandala koji ga prate predstavlja jednog od najznačajnijih pisaca XX veka. Obavio je romane: *Grimus* (1975; srp. prevod *Grimus*, „Narodna knjiga“, 2004), *The Midnight's Children* (1981; srp. prevod *Deca ponoći*, „BIGZ“, 1986), *Shame* (1983; srp. prevod *Sramota*, „Narodna knjiga“, 2002), *The Satanic Verses* (1988; srp. prevod *Satanski stihovi*, „Prosveta“, 1989), *The Moor's Last Sight* (1995; srp. prevod *Mavrov poslednji uzdah*, „Narodna knjiga“, 1997), *The Ground Beneath Her Feet* (1999; srp. prevod *Tlo pod njenim nogama*, „Plato“, 2003), *Fury* (2001; srp. prevod *Bes*, „Narodna knjiga“, 2001), *Shalimar the Clown* (2005; srp. prevod *Klovn Šalimar*, „Narodna knjiga“, 2007), *The Enchantress of Florence* (2008; srp. prevod *Čarobnica iz Firence*, „Alnari“, 2009); zbirke priča: *Haroun and the Sea of Stories* (1990; srp. prevod *Harun i more priča*, „Prosveta“, 1991) i *East, West* (1994; srp. prevod *Istok Zapad*, „Geopoetika“, 1995); putopis *The Jaguar Smile: a Nicaraguan Journey* (1987), kao i dve knjige eseja: *Imaginary Homelands: Essays and Criticism 1981-1991* (1991) i *Step Across this Line: Collected Non-fiction 1992-2002* (2002). Živi u Njujorku.

Maja Solar (1980, Zagreb) masterirala je filozofiju na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu. Na istoj katedri radi kao asistentkinja. Članica je kluba studenata i studentkinja filozofije „Gerusija“, škole poezije koju vodi Dubravka Đurić – AŽIN (Asocijacija za žensku inicijativu) i poetsko-političkog teatra *Poetske rupe*. Autorka je i učesnica performersko-poetskog programa *LILITiranje* (izvođenje poezije pesnikinja). Objavila je zbirku poezije *Makulalalatura* (2008). Živi u Novom Sadu.

Svetlana Tomin (1964, Novi Sad), doktorirala je na Odseku za srpsku književnost Filozofskog fakulteta u Novom Sadu, gde radi kao docent na predmetu Srpska srednjovekovna književnost. Objavila je studije *Knjigoljubive žene srpskog srednjeg veka* (2007) i *Vladika Maksim Branković* (2007). Živi u Novom Sadu.

Gunar Varens (*Gunnar Wærness*, 1971, Trondheim, Norveška), norveški pesnik. Član je uredništva

časopisa „Luj“. Objavio je četiri knjige pesama: *Značajne sitnice (Kongesplint)*, 1999), *Hvala (Takk)*, 2002), *Međusobno (Hverandres)*, 2006) i *Postanje sveta (Bli verden)*, 2007) i dramu *Lice grada (Byens ansikt)*, 2005). Za knjigu *Značajne sitnice* dobio je nagradu „Tarjei Vesos“, koja se od 1964. godine dodeljuje za najbolju prvu knjigu.

Sonja Veselinović (1981, Novi Sad), magistrirala je komparativnu književnost na Filozofskom fakultetu u Novom Sadu, gde radi kao asistentkinja. Piše eseje, književnu kritiku i poeziju. Objavila je knjigu poetske proze *Poema preko* (2008). Dobitnica je stipendije iz Fonda „Borislav Pekić“ za 2009. godinu. Živi u Beogradu.

Viktor Vladimirovič Vinogradov (*Виктор Владимирович Виноградов*, 1895, Zarajsk – 1969, Moskva), ruski filolog i lingvista, akademik i doktor filoloških nauka. Bavio se stilom i jezikom klasičnih ruskih pisaca, Puškina, Gogolja, Ljermontova i Ahmatove. Od 1950. nalazio se na čelu Instituta za lingvistiku, a 1958. postaje direktor Ruskog instituta za jezik, koji danas nosi njegovo ime. Važnija dela: *Поэзия Анны Ахматовой: Стилистические наброски* (1925), *Гоголь и натуральная школа* (1925), *Эволюция русского натурализма. Гоголь и Достоевский* (1929), *Язык Пушкина* (1935), *Стиль прозы Лермонтова* (1941), *Стиль Пушкина* (1941), *О языке художественной литературы* (1959), *Проблема авторства и теория стилей* (1961), *Сюжет и стиль* (1963), *Стилистика. Теория поэтической речи. Поэтика* (1963; srpskohrvatski prevod *Stilistika. Teorija poetskog jezika. Poetika*, „Zavod za izdavanje udžbenika“, Sarajevo, 1971), *Проблемы литературных языков и закономерностей их образования и развития* (1967).

Marko Vuković (1975, Kragujevac), pesnik i prevodilac. Objavio je sledeće zbirke: *Teško je vreme* (1994), *Iza osmeha* (1998), *Rasrčnuće* (2000) i *Divlji kamen* (2005). Pesme su mu prevedene na engleski, poljski, norveški i makedonski jezik. Trenutno živi i radi u Norveškoj.

Nikola Živanović (1979, Kragujevac) student je opšte književnosti i teorije književnosti na Filozofskom fakultetu u Beogradu. Piše pesme, eseje, književne kritike i prevodi poeziju sa engleskog. Objavio je tri zbirke poezije: *Aleja časovnika* (sa Aleksandrom Šarancem, 1998), *Narcisove ljubavne pesme* (1999) i *Astapovo* (2009). Živi u Kragujevcu.